

спрямування державних коштів на фінансування життєдіяльності вищої освіти аграрної сфери, перед усім тих її напрямів, які безпосередньо не стимулюються ринковим середовищем, а саме: фундаменталізація, гуманізація, соціокультурна орієнтація. Функції державних фінансових інвестицій у вищу освіту такі:

— забезпечення державних пріоритетів в розвитку вищої освіти аграрної сфери;

— участь у фінансуванні галузі вищої освіти аграрної сфери шляхом цільових субсидій, спрямованих на соціальну підтримку або підтримку перспективних наукових напрямків;

— застосування податкових пільг з метою забезпечення розвитку пріоритетних спеціальностей;

— ліцензування та атестація виробників освітніх послуг з метою забезпечення їх якості;

— стимулювання ефективного використання позабюджетних навчальних закладів.

КІЛЬКІСНІ І ЯКІСНІ ЗМІНИ ЖКГ ЯК ПРИЧИНА УДОСКОНАЛЮВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ СТРУКТУРИ МУНІЦИПАЛЬНИХ І РЕГІОНАЛЬНИХ ОРГАНІВ УПРАВЛІННЯ

***РИБАЧУК В.А., К.ДЕРЖ.УПР., ДОКТОРАНТ,
ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ***

Будь-яка соціально-економічна система складається з двох відносно самостійних, але у той же час взаємозалежних частин: керуючої та керованої. Ефективна взаємодія між ними багато в чому залежить від того, якою мірою структура керуючої системи відповідає особливостям керованого об'єкта.

Одна з найважливіших особливостей житлово-комунального господарства полягає в тому, що потреби в послугах цієї галузі виникають завжди і скрізь. Тому підприємства ЖКГ створюються в усіх містах, селищах міського типу, великих сільських поселеннях та інших населених пунктах, де є житловий фонд із високим рівнем благоустрою. Внаслідок цього велика кількість просторово віддалених одне від одного підприємств ЖКГ, що знаходяться на території України, є елементами керованих об'єктів для органів керування ЖКГ будь-якого рівня.

Іншою особливістю ЖКГ як керованого об'єкта є різний

ступінь концентрації його підприємств на території різних регіональних утворень окремих суб'єктів. Це виявляється в тому, що найбільші, економічно сильні підприємства окремих підгалузей ЖКГ (водо-, газо-, тепло-, електропостачання й ін.) зосереджені в містах, що є, як правило, центрами областей України.

Обсяг робіт, виконуваний органом управління ЖКГ міста-центру, буде істотно відрізнятись від обсягу робіт відповідних органів, створюваних в інших міських і сільських поселеннях області.

Постійне зростання потреби в житлово-комунальних послугах у зв'язку з об'єктивним підвищенням рівня благоустрою житлового фонду кожного міста пояснює зростання кількості підприємств ЖКГ та відповідну йому зміну кількості міських і районних органів управління ЖКГ. Остання, природно, вплине на зміну масштабів координаційної діяльності обласного управління ЖКГ і буде потребувати відповідної зміни його структури. Отже, кількісні і якісні зміни ЖКГ можуть служити причиною удосконалювання організаційної структури як муніципальних органів управління, так і регіонального органу.

На підставі цих міркувань можна стверджувати, що удосконалювання системи управління ЖКГ області пов'язано з постійним зростанням потреби в ЖКГ. Будь-які зміни, внесені в структуру управління, мають служити засобом підвищення ефективності виробництва. В умовах ринкових відносин цій вимозі найбільше відповідають ті організаційно-управлінські зміни, що дозволяють максимально використовувати ресурсозберігаючі технології, нововведення, впроваджені в системі управління.

Для розкриття цього твердження пропонується виходити з того, що в будь-якій системі управління можна виділити такі три рівні, що мають між собою строгий ієрархічний взаємозв'язок: керовані об'єкти; виробнича структура (структура виробництва); організаційна структура управління.

До керованих об'єктів відноситься вся матеріально-речовинна субстанція міста: житловий фонд або інші будинки різного призначення; надземні, підземні, повітряні комунікації; дорожні мости, магістралі, тротуари, підземні переходи, внутрішньоміські дороги, пішохідні дороги, естакади й інші транспортні спорудження й інтер'єри міських вулиць і доріг. Ними є також зелені насадження, сквери, парки, міські площі, стадіони, спортивні спорудження, дитячі майданчики, малі архітектурні форми, пристрої зовнішнього освітлення і т. ін.

Можливість безперервного використання кожного з них

протягом нормативного терміну служби забезпечується своєчасним і якісним виконанням робіт з поточного, капітального ремонту й експлуатації. Для виконання цих робіт у повному обсязі й у необхідний момент часу в складі підприємств житлово-комунального господарства створюються відповідні підрозділи у вигляді бригад, дільниць, цехів, служб, контор, управлінь, баз і ін. Сукупність їх у різному взаємосполученні утворює виробничу структуру (ВС).

Взаємодія підрозділів ВС забезпечується завдяки виконанню певних видів управлінської діяльності – функцій управління, необхідних для організації і підтримки нормального ходу виробництва. Організаційне закріплення тих або інших функцій за підрозділами апарату управління являє собою процес формування організаційної структури управління (ОСУ). У практичній діяльності ОСУ розглядається як сукупність ланок (органів, підрозділів і виконавців), що знаходяться у взаємозв'язку і співвідпорядкованості, наділені певними правами і відповідальністю, що займаються певними функціями управління. У схемах структури управління вирізняють склад структурних підрозділів, підпорядкованість, внутрішню структуру кожного підрозділу. Як складові частини ОСУ можуть виступати відділи, управління, сектори, бюро, групи (залежно від масштабів діяльності керованої системи і кількісних параметрів ВС). Так, наприклад, багато підприємств ЖКГ Донецької області, що знаходяться в районних центрах і сільській місцевості, роблять незначний обсяг різних видів комунальних послуг, тому вони є дрібними й економічно слабкими. Організаційна структура цих підприємств така, що працівники управління спеціалізуються на виконанні одного або кількох видів управлінських функцій.

Від кожного з розглянутих рівнів тією чи іншою мірою залежить ресурсозбереження. Роль керованих об'єктів полягає в тому, що їх конструктивні й експлуатаційні особливості визначають можливість і доцільність тих або інших ресурсозберігаючих нововведень.

Роль виробничої структури в ресурсозбереженні виявляється, в основному, при виробництві продукції (наданні послуг). Кожний підрозділ ВС виконує покладені на нього завдання, використовуючи певний склад матеріально-технічних ресурсів (МТР). Ефективне використання кожного з них залежить як від керівників підрозділів, так і від робітників. Інформація про стан керованих об'єктів і про умови використання наявних МТР, що надходить від них у керуючу підсистему, є джерелом інформації про наявні резерви і самостійно впроваджувані нововведення.